

Dosarul nr. 1a-1507/2019
Judecător: Mihail Proca

DECIZIE
În numele Legii

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:

Oxana Robu

Judecători:

Igor Mănăscurtă și Silvia Gîrbu

Grefier:

Ana Buhnă

Cu participarea

Procurorului:

Valentina Bradu

Avocatului:

*****Șteliman

A examinat în ședință publică în ordine de apel, apelul declarat de avocatul *****Șteliman în interesele inculpatului și de inculpatul Pavlenco Dmitrii împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Central din 02 iulie 2019 în cauza penală de învinuire a lui **Pavlenco Dmitrii** ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2), lit. c) Cod Penal al RM,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 26.04.2019-02.07.2019;

Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 01.08.2019-09.10.2019;

Procedura citirii a fost legal executată.

Avocatul *****Șteliman și inculpatul Pavlenco Dmitrii au solicitat admiterea apelului declarat de avocatul *****Șteliman în interesele inculpatului și de inculpatul Pavlenco Dmitrii împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Central din 02 iulie 2019.

Acuzatorul de stat Valentina Bradu a solicitat respingerea apelului declarat de avocatul *****Șteliman în interesele inculpatului și de inculpatul Pavlenco Dmitrii împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Central din 02 iulie 2019, ca fiind nefondat.

Partea civilă ***** a solicitat admiterea apelului declarat de avocatul *****Șteliman în interesele inculpatului și de inculpatul Pavlenco Dmitrii împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Central din 02 iulie 2019.

Asupra apelului declarat de avocatul *****Șteliman în interesele inculpatului și de inculpatul Pavlenco Dmitrii împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Central din 02 iulie 2019, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei *****, sediul Central din 02 iulie 2019 **inculpatul Pavlenco Dmitrii *******(născut la data de *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, originar și domiciliat în raionul *****, satul *****, studii medii incomplete, căsătorit, un copil minor la întreținere, supus militar, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale) a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2), lit. c) Cod Penal al RM și cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90¹ Cod Penal al RM s-a suspendat parțial executarea pedepsei cu închisoarea stabilită prin sentință, după cum urmează: Pavlenco Dmitrii urmează să ispășească pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis, termenul de pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni. Termenul rămas al pedepsei, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, după ispășirea termenului stabilit supra, să fie suspendat condiționat, pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

S-a respins acțiunea civilă la cererea înaintată de ***** către Pavlenco Dmitrii privind repararea prejudiciului moral și material.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că Pavlenco Dmitrii, acționând de comun acord cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală în privința cărora procesul penal a fost disjuns într-o procedură separată, cu repartizarea rolurilor și acțiunilor între ei, urmărind scopul îndemnării, determinării și înlesnirii la practicarea prostituției a cet. *****, cu tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, la 12 noiembrie 2016, în orașul *****, acționând conform rolului său prestabilit, prin promisiunea unui trai aparent mai bun și primirea unei remunerări materiale avantajoase în condiții certe și sigure, prin discuții, promisiuni de avantaje și distracții, a îndemnat-o și a determinat-o pe cet. ***** să se deplaseze în Turcia, în vederea practicării benevole a prostituției, sub controlul și protecția altor persoane neidentificate de organul de urmărire penală, cărora urma a le transmite 50% din veniturile care vor fi încasate de la clienți, ulterior, după obținerea acordului acesteia, la aceeași dată, acționând în vederea realizării intențiilor sale criminale, i-a indicat cet. ***** să telefoneze la o agenție de transport din mun. Chișinău, pentru a rezerva un bilet de plecare în or. Istanbul, Turcia, apoi, la data de 13 noiembrie 2016, în scopul înlesnirii practicării prostituției de către cet. *****, din mijloacele bănești transmise de complicității săi, i-a procurat un bilet la autocarul cu itinerarul Chișinău-Istanbul, transportând-o personal cu autoturismul de model „Dacia Logan”, cu numerele de înmatriculare

de stat ***** în mun. Chișinău, organizându-i astfel, plecarea în orașul Istanbul, Turcia.

La aceeași dată, 13 noiembrie 2016, cu autocarul cu itinerarul Chișinău-Istanbul, cet. *****, a plecat în or. Istanbul, Turcia, loc în care, conform planului anterior stabilit cu Pavlenco Dmitrii, a fost preluată de o persoană neidentificată de organul de urmărire penală, de origine turcă, care a însoțit-o până în or. Iznik, Turcia, unde împreună cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, acționând în complicitate cu Pavlenco Dmitrii pe parcursul perioadei de timp 13.11.2016-09.03.2017, în scopul facilitării practicării prostituției și tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către cet. *****, cu condiția de a le transmite 50% din veniturile care vor fi încasate de la clienți, au cazat-o inițial în hotelul „Rich Royal Hotel”, iar apoi în hotelul „Cute Captain Hotel” i-au pus la dispoziție încăperi unde să practice benevol prostituția, i-au găsit persoane cu care ea benevol întreținea relații sexuale contra unei remunerații și i-au organizat întâlniri cu aceste persoane sub controlul și protecția lor, mijloacele bănești obținute în urma practicării prostituției de către *****, fiind împărțite în mod egal de către ultima cu proxeneții.

3. Împotriva sentinței Judecătorei *****, sediul Central din 02 iulie 2019 a declarat apel avocatul *****Șteliman în interesele inculpatului și de inculpatul Pavlenco Dmitrii prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Pavlenco Dmitrii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2), lit. c) Cod Penal al RM să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni și în baza prevederilor art. 90 Cod Penal să fie suspendată executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 1 an.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

-inculpatul Pavlenco Dmitrii a comis infracțiunea, constatându-se un șir de circumstanțe atenuante și nici o circumstanță agravantă. Astfel, inculpatul Pavlenco Dmitrii a recunoscut vina, a dat declarații amănunțite referitor la rolul său și a lui Covali Lilia, împreună cu care a comis infracțiunea. Astfel, el a contribuit activ la descoperirea infracțiunii săvârșite în grup, fiind prezentă circumstanța atenuată prevăzută de art. 76 alin. (1), lit. f) Cod Penal;

-cet. *****, care inițial avea statut de victimă, ulterior această calitate fiindu-i retrasă prin ordonanța procurorului, a fost inițiatorul plecării în Turcia pentru practicarea prostituției, fiind insistentă în acest sens. Totodată, practicarea prostituției este o acțiune ilegală (constituind o contravenție) și amorală. Astfel, este prezentată circumstanța atenuată prevăzută de art. 76 alin. (1), lit. g) Cod Penal - ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimei, dacă ele au provocat infracțiunea;

-conform prevederilor art. 76 alin. (2) Cod Penal, instanța de judecată poate considera și alte circumstanțe ca circumstanțe atenuate. În prezenta cauză au fost stabilite un șir de alte circumstanțe, care sunt atenuate. Inculpatul Pavlenco Dmitrii anterior nu a fost judecat și nici nu au fost în privința lui pornite anterior cauze penale. La locul de trai se caracterizează pozitiv. Inculpatul este căsătorit, are la întreținere un copil minor, iar la moment soția acestuia este însărcinată, dânsa nu lucrează, fiind ocupată cu îngrijirea copilului. Astfel, Pavlenco Dmitrii este unicul întreținător al familiei. În așa mod plasarea lui Pavlenco Dmitrii în penitenciar va lăsa familia sa, inclusiv copilul minor și copilul ce urmează să se nască fără surse de existență;

-instanța de fond neîntemeiat a indicat că nu poate reține ca circumstanță atenuată recunoașterea vinei. Într-adevăr recunoașterea vinovăției este o condiție obligatorie pentru aplicarea art. 364¹ CPP și recunoașterea vinovăției în ședință de către inculpat se absoarbe de reducerea limitelor pedepsei, însă instanța de fond nu a ținut cont de faptul că Pavlenco Dumitru a recunoscut vina de la bun început, de la faza urmăririi penale, când aceasta nu era încă o condiție obligatorie a procedurii alese. Totodată comportamentul învinuitului la urmărirea penală este o circumstanță atenuată, care urmează să fie luată în considerație la individualizarea pedepsei;

-chiar instanța de fond a indicat în sentință că nu a stabilit nici o circumstanță agravantă. Totodată, instanța de fond a ignorat totalmente acest fapt la individualizarea pedepsei aplicând, în consecință, o pedeapsă excesiv de aspră;

-pe parcursul urmăririi penale Pavlenco Dmitrii s-a aflat într-o perioadă de 107 zile în arest preventiv și arest la domiciliu, fiind astfel lipsit de libertate. Acest fapt, coroborat cu gravitatea infracțiunii și cu multiplele circumstanțe atenuate stabilite pe cauză, în lipsa căror circumstanțe agravante, face ca o pedeapsă nelegată de privarea de libertate și izolare de societate să nu fie una prea blândă, ci din contra să fie suficientă atât pentru corectarea lui Pavlenco Dmitrii, cât și pentru prevenirea de noi infracțiuni. Or, inculpatul oricum pe parcursul unei perioade destul de îndelungate a fost real privat de libertate;

-infracțiunea comisă de Pavlenco Dmitrii deși face parte din categoria celor grave, totuși gravitatea ei nu justifică aplicarea unei pedepse privative de libertate cu executare. Pavlenco Dmitrii nu prezintă pericol social sporit, și-a făcut concluzii din cele întâmplate;

-infracțiunea a fost comisă la rugămintea lui *****, care la faza urmăririi penale a avut statut de victimă. Careva consecințe grave infracțiunea nu a avut, motivul de care s-a condus Pavlenco Dmitrii a fost de a o ajuta pe ***** să agonisească bani, el personal neurmărind nici un scop cupidant și neavând nici un profit de pe urma comiterii acestei infracțiuni. Pe parcursul urmăririi penale Pavlenco Dmitrii și-a recunoscut vina și a contribuit activ la descoperirea

infrațiunii comise în grup și la stabilirea rolului celuilalt coparticipant - Covali Lilia, la comiterea infrațiunii;

-inculpatul Pavlenco Dmitrii are o vârstă tânără, este căsătorit, crește și educă un copil minor, iar degrabă o să mai aibă un copil, are o ocupație social-utilă, este unicul întreținător al familiei. Toate aceste circumstanțe justifică aplicarea unei pedepse nelegate de izolarea lui Pavlenco Dmitrii de societate;

-ținând cont de circumstanțele cauzei, rezultă că aplicarea unei pedepse cu închisoarea, cu aplicarea art. 90 Cod Penal, cu suspendarea condiționată a pedepsei poate asigura pe deplin scopurile pedepsei, nefiind necesară izolarea lui Pavlenco Dmitrii de societate. Necătând la aceasta și contrar prevederilor art. 75 alin. (2) Cod Penal, instanța de fond în loc să aplice față de inculpat suspendarea condiționată a pedepsei, cu aplicarea art. 90 Cod Penal, i-a aplicat o pedeapsă cu executarea reală a pedepsei. Mai mult ca atât, instanța de fond a indicat în sentință din ce cauză consideră că o pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod Penal și suspendarea executării pedepsei, nu ar fi capabilă să asigure scopurile pedepsei;

-nu e justificată în acest sens aplicarea de către instanță a prevederilor art. 90/1 Cod Penal, deoarece în așa caz, oricum, o parte de pedeapsă inculpatul trebuie să execute în penitenciar și deci pedeapsa este una cu executare;

-în cazul în speță, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, aplicarea față de Pavlenco Dmitrii a unei pedepse, fie chiar cu suspendarea parțială și cu executarea parțială în penitenciar este una disproporțional de aspră, deoarece în așa caz oricum o parte din pedeapsă urmează să fie executată în penitenciar. În circumstanțele concrete ale cauzei, o pedeapsă atât de aspră poate trezi sentimente de nedreptate, jignire, neîncredere în lege și poate genera consecințe contrare scopului urmărit, adică corectării și reeducării inculpatului;

-urmează de menționat că acuzatorul de stat a solicitat aplicarea unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod Penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei. Cu toate acestea, instanța de fond a aplicat o pedeapsă cu aplicarea art. 90/1 Cod Penal, cu suspendarea doar parțială a pedepsei, adică a aplicat o pedeapsă mai aspră, decât cea solicitată de acuzatorul de stat. Prin aceasta, instanța a pledat în folosul acuzării mai mult ca acuzatorul de stat, și-a asumat rolul acuzatorului de stat. Prin aceasta, instanța de fond s-a manifestat mai mult în favoarea acuzării decât acuzatorul de stat și a încălcat prevederile art. 24 alin. (2) CPP, conform cărora instanța de judecată nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese, decât interesul legal;

-prin faptul că s-a manifestat în folosul acuzării mai mult ca acuzatorul de stat, instanța de judecată nu a fost imparțială. Astfel, a fost încălcat dreptul inculpatului Pavlenco Dmitrii la examinarea cauzei sale de către o instanță imparțială, care este o parte componentă a dreptului la un proces echitabil, garantat

de art. 6 alin. (1) al Convenției Europene, deci procesul în privința lui Pavlenco Dmitrii nu a fost unul echitabil;

-mai urmează de menționat că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului consideră cazurile când instanța a aplicat o pedeapsă mai aspră ca cea solicitată de procuror, ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 alin. (1) din Convenție;

-aplicând în privința inculpatului prevederile art. 90/1 Cod Penal, instanța de fond a considerat că nu este rațional ca întreaga pedeapsă să fie executată în penitenciar, totodată instanța de fond nu a motivat prin nimic din care motive consideră că nu e posibil de aplicat prevederile art. 90 Cod Penal și suspendarea integrală a executării pedepsei;

-considerând că pedeapsa urmează a fi suspendată (total sau parțial) instanța avea două posibilități alternative - de a aplica art. 90 Cod Penal sau art. 90/1 Cod Penal. Astfel, legea penală în momentul actual prevede două modalități de suspendare condiționată a executării pedepsei - cea prevăzută de art. 90 Cod Penal și cea prevăzută de art. 90/1 Cod Penal. Infrațiunea a fost săvârșită de Pavlenco Dmitrii în perioada 12-13 noiembrie 2016, iar la data de 03.03.2017 ea a fost consumată și de complicele ultimului. Totodată, art. 90/1 Cod Penal a intrat în vigoare la data de 20.12.2017, adică în orice caz, la momentul consumării infrațiunii această normă penală nu era în vigoare. Astfel, la momentul când infrațiunea a fost consumată instanța, considerând necesar de a suspenda condiționat pedeapsa cu închisoarea, putea să facă aceasta doar prin intermediul art. 90 Cod Penal. Ulterior, legislatorul a introdus o modalitate mai aspră de suspendare condiționată a pedepsei - cea prevăzută de art. 90/1 Cod Penal, în cazul aplicării căruia persoana condamnată o parte din termenul pedepsei urmează să execute în penitenciar. Instanța de fond a considerat că executarea pedepsei cu închisoarea pentru Pavlenco Dmitrii urmează a fi suspendată condiționat, însă în așa caz instanța nu era în drept să aplice art. 90/1 Cod Penal - o lege mai aspră comparativ cu art. 90 Cod Penal, deoarece la momentul comiterii infrațiunii art. 90/1 Cod Penal nu erau în vigoare. Necătând la aceasta și contrar prevederilor art. 10 Cod Penal, instanța de fond a aplicat retroactiv o lege defavorabilă inculpatului.

4. La judecarea apelului avocatul *****Șteliman și inculpatul Pavlenco Dmitrii au solicitat admiterea apelului declarat de avocatul *****Șteliman în interesele inculpatului și de inculpatul Pavlenco Dmitrii împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Central din 02 iulie 2019.

4.1. Acuzatorul de stat Valentina Bradu a solicitat respingerea apelului declarat de avocatul *****Șteliman în interesele inculpatului și de inculpatul Pavlenco Dmitrii împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Central din 02 iulie 2019, ca fiind nefondat.

4.2. Partea civilă ***** a solicitat admiterea apelului declarat de avocatul *****Şteliman în interesele inculpatului și de inculpatul Pavlenco Dmitrii împotriva sentinței Judecătoriei ***** , sediul Central din 02 iulie 2019.

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de *a respinge ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul *****Şteliman în interesele inculpatului și de inculpatul Pavlenco Dmitrii împotriva sentinței Judecătoriei ***** , sediul Central din 02 iulie 2019*, reieșind din următoarele considerațiuni.

5.1. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1), lit. c) Cod procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

5.2. În cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești inculpatul Pavlenco Dmitrii a solicitat printr-o cerere scrisă, judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală, menționînd că recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii care i se incriminează și nu dorește administrarea de noi probe; (f.d. 75, vol. II)

Prin încheierea Judecătoriei ***** , sediul Central din 17 iunie 2019 instanța de fond a admis declarația inculpatului Pavlenco Dmitrii și a dispus judecarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în temeiul art. 364¹ Cod procedură penală; (f.d. 77, vol. II)

5.2.1. Astfel, *inculpatul Pavlenco Dmitrii* fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o integral și a declarat în acest sens că pe ***** o cunoaște, au fost colegi de lucru, la moment nu sunt în relații bune. La momentul discuției referitor la caz, victima îl întreba dacă nu cunoaște un post de lucru, și ea îl ruga să-i găsească ceva de lucru. El cunoștea pe o persoană pe nume Lilia, care practica prostituția în Turcia și a întrebat-o pe Lilia dacă are vreun post de lucru la care ea i-a spus că, este de lucru

în calitate de prostituată. După care el s-a întâlnit cu ***** și i-a comunicat că, este asemenea post de lucru, la ce ***** a dat acordul. Ei îi era indiferent ce post de lucru va avea în Turcia. După ce ***** a dat acordul, el le-a făcut cunoștință apoi, ***** cu Lilia comunicau pe rețeaua de socializare „Odnoklassniki”. I-a comunicat Liliesi că ***** să practice prostituția și aceasta a transmis numărul de la transportul auto care mergea spre Turcia. Lilia a trimis bani pentru bilet și cele necesare aproximat 100 dolari. Bani i-a primit el și i-a transmis Alinei și împreună au făcut cumpărăturile necesare și s-au deplasat la Chișinău, cu automobilul său. A lăsat-o la gară după care a plecat. După ce ***** a ajuns, a vorbit cu ea pe „Viber”. Ea a comunicat că, se ocupă cu prostituția și este foarte mulțumită și i-a trimis și poze. ***** cât timp se afla în Turcia, i-a trimis bani aproximativ vreo 300 dolari dintre care 200 dolari au fost împrumutați, iar 100 dolari au fost restituiți ca datorie. Mama Alinei la fel primea bani de peste hotare, și niciodată nu au fost pretenții în legătură cu plecarea fiicei în Turcia. A menționat că, datoria parțial a restituit-o și mai trebuie să întoarcă suma de 2000 lei. Susține că, el personal nu a avut careva venit din practicarea prostituției și nu cunoștea că, fapta dată se pedepsește penal. Îi pare rău de cele comise, pe viitor, nu va mai comite așa fapte și se căiește de cele săvârșite. Menționează că lucrează neoficial, iar soția crește copilul. A comunicat că, înainte de a pleca a avut relații sexuale cu victima. Cu Lilia ambii au discutat pe „Odnoklassniki”, banii pentru transport i-a trimis lui, deoarece el o cunoștea pe Lilia. Suma datoriei de 100 dolari este până la caz. Dacă va fi recunoscut vinovat, dorește să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de amendă; (f.d. 78, vol. II)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel inculpatul Pavlenco Dmitrii a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond.

*Partea civilă ***** în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale. Suplimentar a indicat că prin acțiunile inculpatului a fost prejudiciată atât moral, cât și material.*

5.3. Colegiul Penal constată că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina *inculpatului Pavlenco Dmitrii* ***** încadrarea juridică corespunzătoare, și anume **art. 220 alin. (2), lit. c) Cod Penal al RM** – *îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane, acțiuni săvârșite de mai multe persoane.*

5.4. Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Pavlenco Dmitrii, instanța de apel a constatat în baza probelor administrate de acuzatorul de stat că acțiunile

infracționale ale inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2), lit. c) Cod Penal al RM, sentința primei instanțe nefiind contestată în această parte, de către părțile la proces.

Instanța de apel a reținut că legalitatea și temeinicia sentinței Judecătoriai *****, sediul Central din 02 iulie 2019 este contestată cu apel de către avocatul *****Șteliman în interesul inculpatului Pavlenco Dmitrii și de inculpat în partea individualizării pedepsei penale, în acest sens solicitându-se admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Pavlenco Dmitrii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2), lit. c) Cod Penal al RM să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni și în baza prevederilor art. 90 Cod Penal să fie suspendată executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 1 an.

5.5. Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Pavlenco Dmitrii, Colegiul Penal constată că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod Penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

5.5.1. Instanța de fond a constatat că în conformitate cu prevederile art. 220 alin. (2), lit. c) Cod Penal al RM și art. 16 alin. (4) Cod Penal, infracțiunea săvârșită de inculpat se califică ca infracțiune „gravă”, pentru care legea penală prevede sancțiunea sub formă de închisoare de la 4 la 7 ani.

La individualizarea pedepsei penale, sub aspectul stabilirii limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, instanța de fond a aplicat prevederile alin. (8), art. 364¹ Cod procedură penală, potrivit cărora, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

5.5.2. În conformitate cu art. 76 Cod Penal în privința inculpatului Pavlenco Dmitrii instanța de fond a reținut circumstanțele atenuante – căința sinceră, faptul că are la întreținere un copil minor, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat.

Cu referire la stabilirea circumstanțelor atenuante, instanța de fond a indicat că în speță nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă – recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor

indicate în rechizitoriu, astfel, în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 364/1 alin. (8) CPP al RM, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerare recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă a faptului recunoașterii vinovăției ar însemna acordarea unei bivalențe juridice uneia și aceleiași circumstanțe.

În sensul art. 77 Cod Penal, în privința inculpatului Pavlenco Dmitrii, instanța de fond nu a reținut careva circumstanțe agravante.

5.5.3. Din materialele cauzei penale, instanța de apel reține că inculpatul Pavlenco Dmitrii a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, a comis cu intenție o infracțiune gravă, anterior nu a fost judecat.

5.6. Având în vedere raționamentele expuse supra, instanța de fond în acord cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod Penal a aplicat inculpatului Pavlenco Dmitrii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2), lit. c) Cod Penal al RM, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în conformitate cu art. 90¹ Cod Penal al RM s-a suspendat parțial executarea pedepsei cu închisoarea stabilită prin sentință, după cum urmează: Pavlenco Dmitrii urmează să ispășească pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis, termenul de pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, termenul rămas al pedepsei, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, după ispășirea termenului stabilit supra, se suspendă condiționat, pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

Colegiul Penal apreciază că pedeapsa aplicată de către prima instanță este legală, întemeiată și echitabilă, iar careva temeuri de a casa sentința primei instanțe, sub aspectul individualizării pedepsei penale, nu au fost stabilite.

5.7. Cu referire la argumentele părții apărării precum că în speță au fost constatate un șir de circumstanțe atenuante, și anume faptul că inculpatul Pavlenco Dmitrii a recunoscut vina, a dat declarații amănunțite referitor la rolul său și a lui Covali Lilia, împreună cu care a comis infracțiunea, astfel, el a contribuit activ la descoperirea infracțiunii săvârșite în grup, anterior nu a fost judecat și nici nu au fost în privința lui pornite anterior cauze penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv, este căsătorit, are la întreținere un copil minor, iar la moment soția acestuia este însărcinată, instanța de apel notează că este dreptul și nu obligația instanței de judecată de a reține ca fiind atenuante alte circumstanțe decât cele enumerate la alin. (1) art. 76 Cod Penal.

Colegiul Penal atestă că instanța de fond just a soluționat chestiunea prevăzută de art. 385 alin. (1), pct. 6) Cod procedură penală, „dacă există circumstanțe care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului și care anume”, respectiv, a stabilit în conformitate cu art. 76 Cod Penal prezența

circumstanțelor atenuante, și anume - căința sinceră, faptul că inculpatul are la întreținere un copil minor, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat, respectiv, instanța de apel nu a stabilit careva carențe la acest capitol.

5.7.1. Tot la acest capitol, avocatul *****Șteliman invocă faptul că instanța de judecată urma să rețină în conformitate cu art. 76 alin. (1), lit. g) Cod Penal, circumstanța atenuantă - ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimei, dacă ele au provocat infracțiunea, în acest sens, partea apărării a invocat că ***** , care inițial avea statut de victimă, ulterior această calitate fiindu-i retrasă prin ordonanța procurorului, a fost inițiatorul plecării în Turcia pentru practicarea prostituției, fiind insistentă în acest sens, iar practicarea prostituției este o acțiune ilegală (constituind o contravenție) și amorală.

Instanța de apel va aprecia critic argumentele părții apărării, or, circumstanța atenuantă reglementată la art. 76 alin. (1), lit. g) Cod Penal „ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimei, dacă ele au provocat infracțiunea” nu își găsește aplicabilitate în prezenta speță, iar în acest sens se va indica faptul că în cazul infracțiunii prevăzute la art. 220 Cod Penal „proxenetismul”, spre deosebire de infracțiunea prevăzută la art. 165 Cod Penal „trafic de ființe umane”, victima își dă acordul în mod nealterat, voința ei de a se prostitua aparținându-i în totalitate, în mod liber. Astfel, în cazul infracțiunii de proxenetism, victima își dă acceptul, consimte nestingherit (și întotdeauna în înțelegere cu făptuitorul) în vederea practicării prostituției, în scopul obținerii de avantaje reciproce.

În speță dată, Colegiul Penal apreciază că consimțământul părții civile ***** de a se prostitua nu constituie o circumstanță atenuantă în sensul art. 76 alin. (1), lit. g) Cod Penal, ci constituie un semn al componenței infracțiunii de proxenetism, în caz contrar, acțiunile inculpatului ar fi fost analizate sub aspectul întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod Penal al RM.

Tot în contextul argumentelor de apel invocate de avocatul *****Șteliman și anume că infracțiunea a fost comisă la rugămintea lui ***** , care la faza urmăririi penale a avut statut de victimă, careva consecințe grave infracțiunea nu a avut, motivul de care s-a condus Pavlenco Dmitrii a fost de a o ajuta pe ***** să agonisească bani, el personal neurmărind nici un scop cupidant și neavând nici un profit de pe urma comiterii acestei infracțiunii, Colegiul Penal apreciază că aceste argumente nu justifică solicitările de apel ale părții apărării (suspendarea condiționată a executării pedepsei).

Or, latura obiectivă a infracțiunii de proxenetism constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiune, care se prezintă sub următoarele modalități normative cu caracter alternativ: îndemnul la prostituție, determinarea la prostituție, înlesnirea practicării prostituției, tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană.

Instanța de apel reține că inculpatul Pavelenco Dmitrii în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești a solicitat printr-o cerere scrisă, judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală, menționând că recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii care i se incriminează și nu dorește administrarea de noi probe, și anume că dânsul a urmărit scopul îndemnării, determinării și înlesnirii la practicarea prostituției de către cet. Corniguța *****, cu tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției.

5.7.2. Cu referire la argumentele avocatului *****Șteliman precum că instanța de fond neîntemeiat a indicat că nu poate reține ca circumstanță atenuată recunoașterea vinei, Colegiul Penal le va respinge ca nefondate, or, în practica judiciară națională s-a stabilit faptul că circumstanța ce ține de „recunoașterea vinovăției” atrage incidența procedurii simplificate (art. 364¹ Cod procedură penală), nu poate fi valorificat ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzute de art. 76 alin. (1), lit. f) Cod Penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se va acorda o dublă valență juridică.

5.7.3. Totodată, partea apărării în susținerea poziției sale invocă faptul că pe parcursul urmăririi penale inculpatul Pavlenco Dmitrii s-a aflat într-o perioadă de 107 zile în arest preventiv și arest la domiciliu, fiind astfel lipsit de libertate, iar acest fapt, coroborat cu gravitatea infracțiunii și cu multiplele circumstanțe atenuate stabilite pe cauză, în lipsa cărora circumstanțe agravante, face ca o pedeapsă nelegată de privarea de libertate și izolare de societate să nu fie una prea blândă, ci din contra să fie suficientă atât pentru corectarea lui Pavlenco Dmitrii, cât și pentru prevenirea de noi infracțiuni, or, inculpatul oricum pe parcursul unei perioade destul de îndelungate a fost real privat de libertate.

Cu referire la argumentele părții apărării indicate supra, Colegiul Penal conchide că durata aflării inculpatului în stare de arest preventiv sau arest la domiciliu nu poate constitui un indiciu care să fie evaluat în procesul de individualizare a pedepsei penale, sub aspectul stabilirii dacă este sau nu este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa sub formă de închisoare, or, măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

Instanța de apel notează că durata aflării inculpatului în stare de arest preventiv sau arest la domiciliu se include în termenul de executare a pedepsei sub formă de închisoare.

5.7.4. Cu referire la argumentele părții apărării precum că infracțiunea comisă de Pavlenco Dmitrii deși face parte din categoria celor grave, totuși gravitatea ei nu justifică aplicarea unei pedepse privative de libertate cu executare,

inculpatul nu prezintă pericol social sporit, și-a făcut concluzii din cele întâmplătoare, Colegiul Penal le va respinge ca nefondate, or, acestea afirmații nu pot constitui un temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod Penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Instanța de apel notează în acest sens faptul că suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitative prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – condiții subiective.

În cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Aplicarea prevederilor art. 90 Cod Penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. În afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de fond trebuia să motiveze suplimentar, din care considerente a concluzionat că, nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul de pedeapsă stabilit. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Din materialele cauzei penale rezultă că infracțiunea comisă de inculpatul Pavlenco Dmitrii se califică ca „infracțiune gravă”, care a atentat la relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt determinate de ocrotirea normelor de conviețuire socială, precum și la relațiile sociale cu privire la moralitatea și neaservirea raporturilor sexuale.

Infracțiunea de care se fac culpabil inculpatul a fost comisă cu intenție directă, cu agravanta prevăzută la lit. c) alin. (2) art. 220 Cod Penal al RM „acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane”.

Astfel, Colegiul Penal reieșind din persoana inculpatului sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită atestă că dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei în conformitate cu art. 90 Cod Penal al RM nu este o măsură echitabilă în raport cu personalitatea inculpatului și împrejurările în care a fost comisă fapta infracțională.

5.7.5. Cu referire la argumentele părții apărării precum că acuzatorul de stat a solicitat aplicarea unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod Penal, însă instanța de fond a aplicat o pedeapsă cu aplicarea art. 90/1 Cod Penal, cu suspendarea doar

parțială a pedepsei, adică a aplicat o pedeapsă mai aspră, decât cea solicitată de acuzatorul de stat, Colegiul Penal apreciază că prin soluția adoptată de către instanța de fond nu au fost afectate principiile de imparțialitate a instanței de judecată și nici nu au fost încălcate prevederile art. 24 Cod procedură penală, or, la soluționarea chestiunii ce ține de individualizarea pedepsei penale, nici legea penală și nici legea procesual-penală nu impune instanței de judecată obligația stabilirii pedepsei penale în privința inculpatului în limitele solicitate de către acuzatorul de stat.

5.7.6. În susținerea poziției de apărare, avocatul *****Șteliman mai invocă și faptul că legea penală în momentul actual prevede două modalități de suspendare condiționată a executării pedepsei, cea prevăzută de art. 90 Cod Penal și cea prevăzută de art. 90/1 Cod Penal. Infracțiunea a fost săvârșită de Pavlenco Dmitrii în perioada 12-13 noiembrie 2016, iar la data de 03.03.2017 ea a fost consumată și de complicele ultimului. Totodată, art. 90/1 Cod Penal a intrat în vigoare la data de 20.12.2017, adică în orice caz, la momentul consumării infracțiunii această normă penală nu era în vigoare. Astfel, la momentul când infracțiunea a fost consumată instanța, considerând necesar de a suspenda condiționat pedeapsa cu închisoarea, putea să facă aceasta doar prin intermediul art. 90 Cod Penal. Ulterior, legislatorul a introdus o modalitate mai aspră de suspendare condiționată a pedepsei - cea prevăzută de art. 90/1 Cod Penal, în cazul aplicării căruia persoana condamnată o parte din termenul pedepsei urmează să execute în penitenciar. Instanța de fond a considerat că executarea pedepsei cu închisoarea pentru Pavlenco Dmitrii urmează a fi suspendată condiționat, însă în așa caz instanța nu era în drept să aplice art. 90/1 Cod Penal - o lege mai aspră comparativ cu art. 90 Cod Penal, deoarece la momentul comiterii infracțiunii art. 90/1 Cod Penal nu erau în vigoare.

La acest capitol, instanța de apel relevă că instituția „condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare” (art. 90¹ Cod Penal al RM) a fost introdus prin Legea RM nr. 163 din 20.07.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (în vigoare din 20.12.2017).

Din materialele cauzei penale rezultă că infracțiunea imputată prin rechizitoriu a fost comisă de inculpatul Pavlenco Dmitrii în perioada 12-13 noiembrie 2016.

În temeiul art. 8 Cod Penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Colegiul Penal va respinge alegațiile avocatului *****Șteliman potrivit căruia instanța de judecată nu era în drept să aplice art. 90/1 Cod Penal, o lege mai aspră comparativ cu art. 90 Cod Penal, deoarece la momentul comiterii infracțiunii art. 90/1 Cod Penal nu erau în vigoare, or, aplicarea prevederilor art. 90 Cod Penal nu constituie o obligație, ci este un drept al instanței de judecată, ceea ce înseamnă că în situația neaplicării prevederilor art. 90/1 Cod Penal, pe motiv că acestea nu

erau în vigoare la data comiterii infracțiunii, nu presupune în mod automat că la stabilirea pedepsei penale, sub aspectul executării acesteia, instanța de judecată în mod categoric ar fi aplicat instituția suspendării condiționate a executării pedepsei (art. 90 Cod Penal).

Or, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod Penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitative prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – condiții subiective.

5.7.7. Colegiul Penal reține că la data examinării cauzei penale, instanța de fond soluționând chestiunea referitor la individualizarea pedepsei penale, sub aspectul executării acesteia a aplicat prevederile art. 90¹ Cod Penal, introduse prin Legea RM nr. 163 din 20.07.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (în vigoare din 20.12.2017), iar sub acest aspect, instanța de apel nu a stabilit faptul că instanța de judecată a aplicat o lege mai aspră decât cea prevăzută la data comiterii faptei.

5.8. În contextul celor reflectate supra, Colegiul Penal va respinge solicitarea părții apărării referitor la aplicarea inculpatului Pavlenco Dmitrii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2), lit. c) Cod Penal al RM a unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune în temeiul art. 90 Cod Penal al RM, așa cum în speța dată, instanța de apel nu a stabilit nici un temei pertinent de a stabili că scopul pedepsei penale poate fi atins fără izolarea inculpatului de societate.

În conformitate cu art. 61 alin. (2) Cod Penal, (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și

prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul Penal reține că instanța de fond având în vedere caracterul infracțiunii reflectat în coraport cu modul și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, starea de pericol creată pentru valorile ocrotite și anume relațiile cu privire la moralitatea și neaservirea actelor sexuale, urmărind scopul îndemnării, determinării și înlesnirii la practicarea prostituției: motivele și scopul săvârșirii infracțiunii, conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii și în cadrul cercetării judecătorești, lipsa antecedentelor penale, cum rezultă din cazierul judiciar anexat la dosar, a circumstanțelor atenuante că, are un copil minor la întreținere, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat, lipsa circumstanțelor agravante, precum și de posibilitățile acestuia de reeducare, a concluzionat că realizarea scopului de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni din partea lui Pavlenco Dmitrii, poate avea loc cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, la limita minimă stabilită de norma juridică.

Totodată, instanța de fond, analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, având în vedere concursul de circumstanțe stabilite, căința sinceră, lipsa antecedentelor penale, că inculpatul are la întreținere un copil minor, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat, în cazul lipsei circumstanțelor agravante, a concluzionat că nu este rațional ca Pavlenco Dmitrii să execute real întreaga pedeapsa stabilită, și a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei în limita unui termen de probă, conform prevederilor art. 90¹ Cod Penal al RM.

Astfel, Colegiul Penal atestă că la stabilirea modalității de executare a pedepsei în privința inculpatului Pavlenco Dmitrii în conformitate cu art. 90¹ Cod Penal al RM, instanța de fond a ținut cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea inculpatului, careva temeuri de a interveni în soluția instanței de fond nefiind stabilite.

6. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod procedură penală, Colegiul Penal va respinge apelul declarat de avocatul *****Șteliman în interesele inculpatului și de inculpatul Pavlenco Dmitrii împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Central din 02 iulie 2019, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că sentința Judecătoriei *****, sediul Central din 02 iulie 2019 este una legală și întemeiată, iar careva temeuri de casare a sentinței nu au fost reținute.

7. În conformitate cu art. art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c), 417-418 Cod procedură penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

DECIDE:

Apelul declarat de avocatul *****Șteliman în interesele inculpatului și de inculpatul Pavlenco Dmitrii împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Central din 02 iulie 2019 se respinge ca fiind nefondat, menținând sentința contestată fără modificări.

Termenul de executare a pedepsei de calculat din data reținerii inculpatului de către organele competente, cu includerea în termenul de pedeapsă a perioadei reținerii, arestului preventiv și arestului la domiciliu din 19.12.2017 până la 25.01.2018 și din 23.02.2018 până la 24.04.2018.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de 06.11.2019, orele 14:00.

Președintele ședinței, judecător:

Oxana Robu

Judecător:

Igor Mânăscurtă

Judecător:

Silvia Gîrbu